

Sygn. akt I C 2622/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w B.

przeciwko O. C.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 856,80 (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt sześć 80/100) zł z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 25 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 017 (jeden tysiąc siedemnaście 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 2622/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w B. wniósł pozew przeciwko O. C. domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 2856,80 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 25 czerwca 2017 roku, do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana poprzez podpisanie weksla dnia 28 czerwca 2016r. zobowiązała się do zapłaty kwoty wskazanej w wekslu tj. 3106,80 zł. Powód wezwał pozwanego do wykupu weksla w dniu jednak do dnia złożenia pozwu pozwana nie dokonała wpłaty.

Pozwana podała, że chce spłacić pożyczkę, ale nie jest w stanie zrobić tego jednorazowo. Wskazała, że przychodzi do niej przedstawiciel powoda i pobiera raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana dnia 27 czerwca 2016 roku zawarła z powodem umowę pożyczki gotówkowej. Całkowita kwota pożyczki wyniosła 2000 zł i została przekazana na konto pozwanego. Pozwana zobowiązała się łącznie spłacić 4230 zł w 30 miesięcznych ratach po 141 zł każda. Pozwana w związku z udzieleniem pożyczki zobowiązała się zapłacić 129 zł opłaty przygotowawczej, 1551 zł prowizji, 300 zł opłaty za tzw. Twój Pakiet w ramach którego pozwany mógł odroczyć 2 kolejne raty lub obniżyć o 50% maksymalnie czterech rat, nie płacąc w okresie odroczenia lub od obniżonych rat odsetek. Dodatkowo na całkowity koszt kredytu wynoszący 4520 zł składały się odsetki wynoszące 9,28% w skali

roku. Strony postanowiły, że w razie nieterminowej spłaty rat lub ich części, powód miał prawo naliczać odsetki za opóźnienie w wysokości równej stopie odsetek maksymalnych za opóźnienie o których mowa w art.481§2(1) kc.

(umowa i harmonogram spłat k.20-25)

Pożyczkodawca mógł wypowiedzieć umowę w przypadku gdy opóźnienie w płatności kwoty równej jednej racie przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do spłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Pożyczkodawca zobowiązany był do zachowania 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

(umowa k.20-24)

Zabezpieczeniem pożyczki był weksel in blanco „nie na zlecenie” wystawiony i podpisany przez pożyczkobiorcę.

(okoliczności niesporne – deklaracja wekslowa k.31)

Pozwana po zawarciu umowy i otrzymaniu od powoda 2000 zł pożyczki nie spłacała terminowo rat w związku z czym pismem z 25 maja 2017 roku powód wypowiedział umowę pożyczki z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia i poinformował, że w razie nie otrzymania zapłaty 3106,80 zł w ciągu 30 dni zostanie wystawiony weksel in blanco, a sprawa skierowana na drogę sądową.

(pismo k.5)

Powód wypełnił weksel in blanco wystawiony przez pozwaną na kwotę 3106,80 zł i opatrzył go datą płatności 28 czerwca 2017 roku.

(weksel k.12)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda oraz wyjaśnienia pozwanej. Okoliczności faktyczne nie budziły wątpliwości, albowiem pozwana nie zakwestionowała twierdzeń powoda.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód dochodził roszczenia z weksla. Jednocześnie w treści pozwu wskazał na łączącą strony umowę i dochodził również odsetek umownych.

Powód na żądanie sądu przedstawił umowę pożyczki na zabezpieczenie której zwrotu pozwana wystawiła weksel in blanco. Sądowi z racji rozpoznawania innych spraw zainicjowanych przez powoda wiadomo było, że zasadnicze wątpliwości budziła możliwość dochodzenia przez powoda wszystkich kwot, które pozwani zobowiązali się zwrócić. Dotyczyło to w szczególności składki ubezpieczeniowej. Właśnie uwzględniając powyższe powód wezwany został do przedstawienia umowy.

Zobowiązanie wekslowe choć ma charakter samodzielny i abstrakcyjny, to w stosunku pomiędzy wystawcą, a remitentem samodzielność tego zobowiązania ulega znacznemu osłabieniu, z uwagi na możliwość podniesienia przez wystawcę zarzutów ze stosunku podstawowego bez ograniczeń. Spór przenosi się wówczas na płaszczyznę stosunku podstawowego, który podlega badaniu przez Sąd. Sąd również z urzędu może zbadać czy łącząca strony umowa dawała powodowi podstawy dochodzenia należności w wysokości wskazanej w wekslu, zwłaszcza jeżeli sądowi wiadomo, z racji rozpoznawania innych podobnych spraw, że roszczenia powoda nie zasługiwały na uwzględnienie, a jego działania mogły nosić znamiona przestępstwa.

W przedmiotowej sprawie sąd po zapoznaniu się z treścią umowy łączącej strony, uznał, że na dzień wniesienia pozwu powód mógł domagać się kwoty wskazanej w wekslu. Umowa łącząca strony zawarta została we wrześniu 2016 roku, a więc w okresie obowiązywania art.36a ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011 roku

określającego maksymalną wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu. Zgodnie z w/w przepisem w przedmiotowej sprawie maksymalne pozaodsetkowe koszty kredytu, uwzględniając kwotę udzielonej pożyczki i okres trwania umowy, wynosiły 2004 zł, pozwany zaś łącznie miał zapłacić 1980 zł. Uwzględniając powyższe naliczone opłaty, choć wysokie, mieściły się w granicach wyznaczonych przez ustawodawcę. Wobec powyższego nie było podstaw, aby uznać, że doszło do naruszenia zasady swobody umów. Skoro bowiem ustawodawca dopuścił pobieranie tak wysokich kosztów, to nie można uznać, że ich pobranie godzi np. w zasady współżycia społecznego.

Uwzględniając powyższe powództwo podlegało uwzględnieniu w całości. O odsetkach umownych rozstrzygnięto na podstawie art.481§2 i 2¹kc. Strony zastrzegły w umowie, że w razie opóźnienia w spłaci powód będzie mógł naliczać odsetki maksymalne za opóźnienie.

Na podstawie art.98§1 i 3k.p.c. zasądono od pozwanej na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składała się opłata od pozwu 100 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 900 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa.

SSR Tomasz Bulkowski